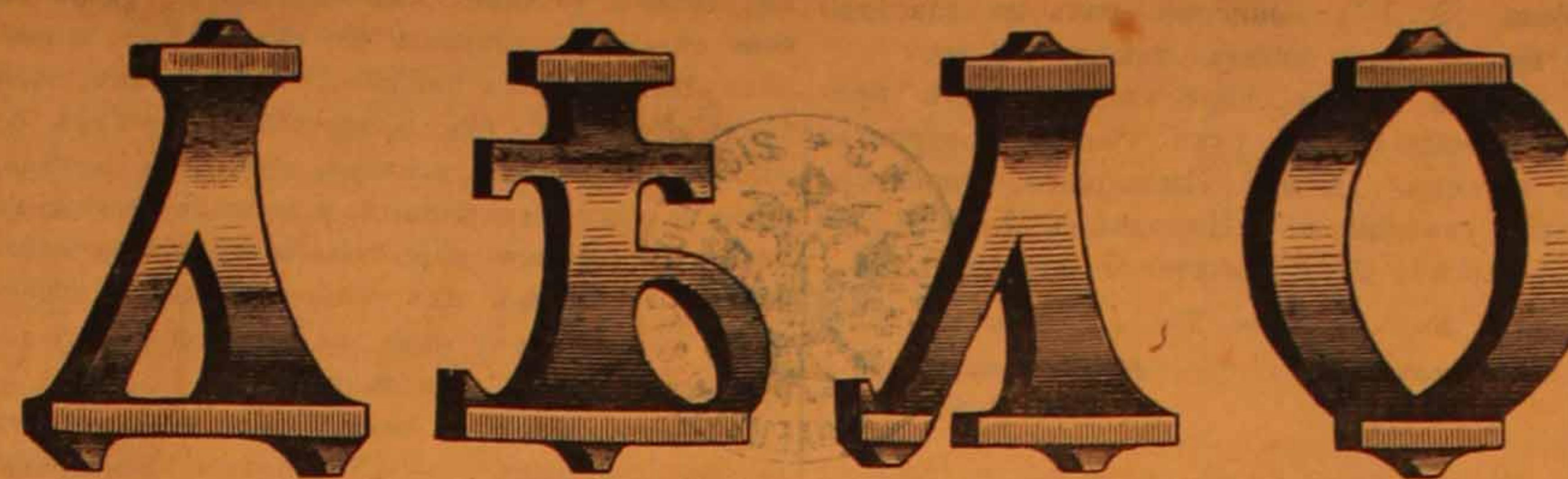

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святыхъ о 4-й год. попоз. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнанку, повѣстей" выходитъ по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣднаго днико жного мѣсяца.
Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы
Галицкой.
Всѣ иллюстрации, посыпки и реклама наложены пересыпками
подъ звѣзду: редакція и администрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицкая.
Рукописи не возвращаются только на поперечные застежки
жестяные.
Подписка число стоитъ 12 кр. а. в.
Оглашения принимаются по цѣлой 6 кр. а. в. бѣль одновременно
отпечатано.
Редакція и администрація вѣль отъ порта.
Предплату наложите пересыпкой франко (наилучше
почтовымъ пересыпомъ) до: Администрація часописа "Дѣло"
ул. Галицкая, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня разпо-
чинается другій кварталъ сегорѣчного вы-
давництва "Дѣло" и "Библиотека наизнан-
ку, повѣстей". Просимо о надсыпаніе даль-
шої предплаты и о скорѣ выработаніе за-
легостей.

Ново-приступающіи предплатники на "Библ.
наизн. пов." дѣстанутъ за доплатою 1 кр. а. в.
послѣдній (12 аркушъ) повѣстіи М. Іокая "Зо-
лотый Чоловѣкъ".

Выборы до радъ повѣстовыхъ

разписаній на 29 л. цвѣтня въ куріи громадъ
сельскихъ, на 1 л. мая въ куріи мѣстъ, на
6 л. мая въ куріи наивысше оподаткованныхъ
промышленнѣвъ и торговельниковъ, а на 8 л.
мая въ куріи бѣльшихъ посѣлостей.

Слѣдующій рускій поэты покликаний до
выбору новыхъ радъ повѣстовыхъ: 1. Бережаны,
2. Борщевъ, 3. Цѣшановъ, 4. Дрогобычъ,
5. Городокъ, 6. Городенка, 7. Яворовъ,
8. Калушъ, 9. Каменка, 10. Коломна, 11.
Коссѣвъ, 12. Лисъко, 13. Мостишка, 14. Но-
вый-Санчъ, 15. Подгайцъ, 16. Рава, 17. Ря-
шевъ, 18. Самбъръ, 19. Скалатъ, 20. Со-
каль, 21. Старе-мѣсто, 22. Тернополь, 23.
Збаражъ и 24. Жидачевъ.

О важности выборовъ до радъ повѣстовыхъ
для Русиновъ у насъ недавно ажъ кѣлька
разовъ була бесѣда. Завзыаемо нынѣ знову
всѣхъ нашихъ патріотичныхъ Родимцевъ зъ
куріи селъ и мѣстъ та мѣсточкъ, чтобы окон-
ечно вже порозумѣлись, организувались и не-
устрашимо та однодушно выбирави до радъ
повѣстовыхъ толькъ — Руциловъ.

Въ нашій хатѣ нехай буде — наша
правда, и сила, и воля!

Римъ а львовска гр. К. семинарія.

Зъ Вѣдня наспѣла зновъ одна много-
значуща вѣдомость, дотыкающа нашей церкви.
До "Gazetы Krakowsk-ой" телеграфують дні
7 л. цвѣтня зъ Вѣдня:

"Тутешна пущнітута зъ препорученія
Риму зажадала бѣль администратора львовской

уніятской архидієцезії, о. Сильвестра Сем-
браторовича, ду же подѣбного справодѣзданія о
недавныхъ забуреніяхъ (?) въ львовской семи-
нарії, которыи повторюючись (?) хронично (?)
бѣль кѣлькохъ лѣтъ (?) навели на догадку, что
причинъ тыхъ непорядкѣвъ треба глядати
глубше (!), иѣжъ въ звѣчайной горячокровно-
сти молодечѣвъ".

Якъ бачимо, иѣжъ строчками сеи телег-
рамы можна вычитати даже богато! Попередъ
всего видно, что наши "пажсердечнѣјши" не
занебѣли зложити въ Римъ реляцію зъ недав-
ної сецесії I-ого року питомцѣвъ, и то якъ
тенденції, ложну реляцію! Сецесія, якъ
загально вѣдомо, була актомъ якъ найспокой-
нѣйшимъ, а не якимъ-тамъ "забуренемъ"....
Дальше иѣжакъ "забурена" не повторялисѧ хро-
нично, анѣ иѣколя ихъ не було... А причина
сектесії була прецѣ обговорена во всѣхъ кра-
евыхъ рускихъ и польскихъ газетахъ...
Коли-бѣ питомцѣ були выкликали якъ "забур-
еніе", то певно не були-бы всѣ до одного
назадъ принятіи до семинарії! Причинъ "непо-
рядкѣвъ" зовѣтъ не треба глядати нѣгде
глубше, — якъ се хочеся нашимъ "паж-
сердечнѣјшимъ", — причини лежать зовѣтъ
на верху и коже здорове око ихъ бачить...
Не видять ихъ лишь ті, что супротивъ наслѣ-
зло замышляютъ и вводачи въ блудъ курію
римську, самі хотятъ хѣснувати...

Що то буде, що то буде?

О т о з в а

"Руского Товариства Педагогичнаго".

Родимцѣ!

Комитетъ, занимавшійся заснованіемъ
першого руского товариства педагогичнаго,
запросивъ Васъ, Высокодостойнаго Родимцѣ,
передъ двома роками окремою отозвою до
сполученої працѣ коло просвѣщенія нашого
народу въ загалѣ а розвою школництва въ
особенности.

Въ сїй отозвѣ указано на потребу про-
свѣти всѣхъ верствъ народу якъ одиноки
крѣпкими подвалини добробуту народного и
найпевнѣйшаго средства, которымъ при ети-

чимъ и интелектуальнѣй розвою будится
свѣдомостъ правъ и обовязкѣ человѣчихъ и
горожанъскихъ у загалу, — просвѣты, которая
въ нынѣшнѣхъ часахъ одна лиши може кож-
дому пародови запоручити красшу буду-
чностъ.

Огозув ту зрозумѣли Вы, Вд. Родимцѣ,
и вступивши численно въ члены нашого мно-
гогодїйного товариства подали симъ можність.
заняться стараніїше рускому просвѣщенню
загалу духовымъ движненемъ темнѣйшон
братії.

Члены руского товариства педагогичнаго
зѣбралися оттакъ громадно у Львовѣ дні 29
лютого (2 л. ст. марта) с. р., выбрали зъ
послѣдъ себе видѣль и поручили ему спо-
внити статутомъ означену задачу именно:

а) Промышляти надъ потребами руского
народа на полі школъ народныхъ, середніхъ
и висшихъ, здматися основаньемъ рускыхъ
школъ и поддержвати всякий справы выхова-
ванія публичного и домашнаго на пѣставѣ
матернаго языка руского.

б) Подавати членамъ своимъ такъ мо-
ральну якъ и матеріальну помочь.

Сими двома точкамъ зачеркнена широка
программа дѣланя видѣлу на будуще.

Приступаємо до сповненія єи не безъ
тривоги, чувствуячи на собѣ велику отвѣ-
чальнѣсть, але беремось до неї съ тымъ пе-
ресвѣдченемъ, що наша трудна праца лишить
по собѣ добрій и здоровій плоды, тымъ
больше, наколи просвѣщенный загалъ руского
народа прїде наїть на кождомъ кроцѣ въ
помочь якъ словомъ такъ и дѣломъ.

Передовсѣмъ думаемо теперѣшне наше
дѣланье звернути на школу народну, бо хо-
чено будову просвѣты загалу починати бѣль
долу.

1. Школу народну уважаємо заведеньемъ,
безъ котрого жадна громада обходиться не
може и не повинна. Сего домагаєся не лише
интересъ державы и церкви, але въ найбѣль-
шої части добре понятій интересъ самогож
народу и кождої громады зъ осбона. На-
ука дає проводъ у всему дѣланю человѣка, и
вже не обовязокъ на пѣставѣ примусу
школьного, а просто право до неї має кожда
руска дитина и сего права буде пильно и

всѣми силами стерегти наше товариство пе-
дагогичне.

2. Школу народну уважаємо посередни-
ко межи наукою якъ такою а масою на-
рода и хочемо, щобъ кожда непросвѣщена
одиница користала зъ результатомъ науки въ
якъ найширшої объемѣ.

3) Школа народна має образувати че-
стніхъ членовъ родини и розумніхъ громад-
янъ, вѣрнихъ сыновъ свого народу и цер-
кви и правильнихъ горожанъ державы и тому хо-
тѣли-бѣ мы якъ родинѣ такъ и громадѣ, на-
родови, церквѣ и державѣ запоручити отпо-
вѣдный впливъ на образованіе молодїжи. Іхъ
интересъ есть спольний, не суперечній съ
собою. Всѣмъ залежить на духовомъ розвою
молодого поколїння и всѣ они мають право
вглядати въ способѣ выхованія школьнаго май-
же чи не въ рївнїй мѣрѣ.

4. Школа народна має бути народною въ
повнѣмъ значеніи сего слова, она має обов-
язокъ выховувати дѣтей въ дѣствії національнѣмъ.
А такъ, якъ матерній языкъ есть одинокимъ
и найпевнѣйшимъ средствомъ, подати дитинѣ
въ найлекшій способѣ поживу духову, то
стоимо лиши за національнимъ выхованіемъ,
а всякий іншій змагання уважаємо пустими,
безхосennими и розвѣдь духовий спинаючи
експериментами. Лиши на пѣставѣ матернаго
языка може скоро успѣвати образованіе не-
просвѣщенихъ верствъ, а у загалу розбуди-
тиса щира охота до науки.

5. Школа народна має на цѣлі движнен-
нє моральне, интелектуальне и физичне добро
своихъ школярївъ. Въ объемѣ науки має
проте входити лиши те, що той потрійній
цѣлі служити на потребу. Всякий посторонній
змагання суть недостойній школы и винні бути
усуненій. Школа есть лиши святынею науки и
только науки.

6. Школу народну уважаємо въ частіи и
першими пѣдготувальчими полемъ до будучого
звания дитини; хочемо отже, що въ нїй по-
при розвѣдь моральний и интелектуальний, якъ
головної задачи школи, дитина сѣльска и мѣ-
щанська по можности пѣдготувалася чи то
до хѣборобства чи до промислу. Наколи
школа народна успѣве винести до сїї задачѣ,
то есть надѣя, що народъ добавивши въ нїй

Най на тебе надивлюся,
Моя-жъ ты голубко!...
Помираю!... — Нѣ, Васильку!
Нѣ, моя хорань!...
— "Помираю, Оленочко,
Година остання!...
Слухай, сердце... Охъ, я маю
Щось тебе просити!
Коли-бѣ тѣлько тे проханье
Могла ты вволити!..."
— "Що, Василечку єдиний?
Чого-бѣ я для тебе
Не вробила!" — Вѣзьми, сердце,
Миколю до себе!
Прости єго, будь для него
Якъ-бы й мати рѣдна, —
Не прїмати-ме зневаги
Сироточка бѣдна.
Наведешъ єго на розумъ,
Ta на стежку добру,
Душу въ нему выховавш
Козацку, хоробру!
Якъ вѣльмешъ хлопя до себе,
Будуть въ него люде,
A он-жъ тобѣ, Олено,
Дякувати буде!
Вѣльмешъ хлопця, Оленочко?
Ты-жъ моя дружива!"
— "Вѣзьму, друже мой єдиний,
Вѣзьму твого сына!"
Бере Василь, силкуючись,
Руки у Олены,
Уста свои прикладає
Недужй, паленій:
— "Дяка щира, Олено!
Я знаю, якъ тяжко
Тобѣ волю ту вчинити!"
— "Нѣ, друже, не важко!
Десѧть раздѣль премогла-бѣ я
Tа колишнїй муки
Перетерпѣть, коли-бѣ можна
Подложить руки

Подъ твое недужне тѣло!...
Якъ теперъ я плачу,
To въ проханю тѣмъ нѣчого
Грбкого не бачу.
Коли тымъ я твою бѣду
Заспокою душу, —
Якъ свое отте хлопято
Выховати мушу!"
— "Чую, чую, Оленочко,
Усю твою вдачу!
Чимъ я тобѣ, моя вѣрна,
Сю добрѣсть отдачу?..."
Дѣ же ты?... дѣ ты?" — такъ Василько
Олены шукав —
И на рукахъ у дѣвчины
Тихо помирає.
Отлетѣла изъ обѣймовъ
Душа козакова
И остатня до дѣвчины
Захолодла мова.
Дармо съ крикомъ дѣвчиночка
Глядить та цѣлув
Руки стылі козакові, —
Миленький не чує..
Огірвали дѣвчиночку
Оть ложа сумного;
Але бѣдна мовъ забулася
И розуму свого:
Якъ милого споряжали
Въ остатню дорогу, —
Не плакала, не тужила,
Не молилася Богу;
Скаменѣла дѣвчиночка,
Сердце запеклося, —
И те горе скаменѣле
Слѣами не лилося.
Край милого неживого
Сидѣла тумбою,
Мовчалива, мовъ нѣмая
Ішла й за труною.
Только тамъ, на кладовищи,
Якъ труну отую

У могилу опускали,
У землю сирную, —
Залунало все около,
Земля застогнала, —
To Олена по милому
Тяжко зарыдала.
Невгамовно дѣвчиночка
Рвалася, тужила,
Поки выросла надъ мильмъ
Высока могила.

XII.

Пройшла осінь, — зима бѣла
Зновъ землю укрыла,
Поля кровю політи
Она поновила...
И зновъ весна, и зновъ красна
У боже бѣкоще
Выглянула привѣтна, —
Всемъхася сонце...
Зновъ пролѣски и сонъ-трава
По землѣ бренѣють,
Навѣтъ сумній могилы —
И та веленѣють...

На Прѣводы смуглявая
Дѣвчина съ хлопято, —
Невеличкимъ, бѣлявенькимъ,
Гарненькимъ дитяткомъ, —
Ішла въ гуртѣ поклонитись
Селинськимъ могиламъ; —
To Олена дѣвчиночка
Съ Василевимъ синомъ.
Помарнѣла, та й не диво:
Всю зиму сидѣла
У шпиталѣ, — тамъ болѧщихъ
Козаковъ глядѣла.
Помарнѣла, та бѣль тої
Працѣ не втомилася:
При шпиталѣ изъ матерью
Служити врядила.
Собѣ має тамъ утѣху
Гоїти тії раны,

щобы рѣкъ административный зачинати съ днемъ 1 съчня и заявляе, что въ виду прихильного заявленія правительства можна мати надѣю, что важна справа бюджету буде въ короткомъ часѣ користно рѣшена. Приступающи до цифръ премиера бюджету находить оправодавецъ великій поступъ. Зъ другой стороны не запознае спроводавецъ сего факту, что все таки ще существуетъ административный дефицитъ въ сумѣ 5 міліоновъ, а щобы его усунути, треба выпружити всѣ силы. До генеральной разправы не зголосився нѣкто до голосу. Въ дискусії спеціальнай жадавъ Гельфертъ лучшои дотаціи інститутцій для археологіи, почмъ принято бюджетъ послѣ внесень комисіи въ другомъ и третомъ читаню.

(Комисія промысловага палаты посольской) приняла норму, посля котрои день робочій мае выносити пересѣчно 11 годинъ и установила повторагодиный отпочинокъ, котрый по можности мае працасти на пору полудневу. Дальше запало рѣшенье, що въ недѣль не мае отбуватися промыслова робота; отъ чого выемокъ становить чищенье локалевъ и знарядбовъ фабричныхъ, а кроме того министеръ торговлѣ буде мавъ право въ подинокихъ случаяхъ, именно тамъ, де робота не дастъ перерватись, позволити ей и въ дни недѣльнї. Въ дни святочнай повиннай роботники мати часъ, ходити на богослуженіе. Выдѣль рѣшивъ кроме того, що дѣти низше 12 лѣтъ не могутъ бути уживаній до звычайной роботы въ промыслѣ и що молодій роботники межи 12 а 14 рокомъ житя лишь тогды могутъ бути ужитій до службы, наколи черезъ то не терпить ихъ здоровье и обовязки школьнай науки. Молодій роботники могутъ загаломъ лишь 8 годинъ денно працювати. — Нормальныи день робочій относится лишь до працъ въ фабрикахъ, а па тую постанову згодився выдѣль промысловый наслѣдкомъ ремонстрацій министра торговлѣ, котрый заявилъ, що установлене нормы працъ въ дробномъ промыслѣ не має нѣякои рациональной подставы.

ЗАГРАНИЦЯ

мае привести на пору полудневу. Дальше запало
решенье, що въ недѣль не мае отбуватися про-
мысюла робота; отъ чого выемокъ становить чи-
щеніе локалѣвъ и знарядовъ фабричныхъ, а кромѣ
того министеръ торговлѣ буде мавъ право въ по-
одинокихъ случаяхъ, именно тамъ, де робота не
дастъ перерватись, позволити еи и въ дни не-
дѣльнї. Въ дни святочнї повиннї роботники мати
часть, ходити на богослуженіе. Выдѣль рѣшивъ
кромѣ того, що дѣти низше 12 лѣтъ не могутъ
бути уживаній до звычайной роботы въ промыслѣ
и що молодї роботники межи 12 а 14 рокомъ
жити лишь тогды могутъ бути ужити до служ-
бы, наколи черезъ то не терпить ихъ здоровье
и обовязки школьнї науки. Молодї роботники
могутъ загаломъ лишь 8 годинъ денно працю-
вати. — Нормальний день робочїй относится лишь
до працѣ въ фабрикахъ, а на тую постанову
згодився выдѣль промысловый наслѣдкомъ ремон-
страцій министра торговлї, который заявивъ, що
установленіе нормы працѣ въ дрѣбнѣмъ промыслѣ
не має нѣякої раціональної подставы.

(Державна палата рахункова.) Межи спра-
вами, котрї залагодила палата посольска въ пер-
шыхъ дняхъ цвѣтня, займає дуже важне станови-
ще справа державної палаты рахункової, котрї
вже отъ колькохъ лѣтъ стояла на дневнѣмъ по-
рядку долитавскаго парламенту и не могла до-
ждатись наконечнаго полагодженія. Дня 1 и. с.
цвѣтня приняла палата посольска законъ, котримъ
существувавшой дотеперь найвишой палатѣ
рахунковой, котра оттакъ буде называтись
державною палатою рахунковою при-

Россія. Рухъ економичный збѣльшається въ
Россії съ кождымъ днемъ. Предметомъ сего руху
есть головно торговля съ вѣходомъ. Недавно раз-
бираєсь въ Петербурзѣ проектъ азіятской жель-
зницѣ Тихого Океану, котра вшла бы зъ Европы
перерѣзающи Ураль, черезъ цѣлу Сибирь ажъ
надъ береги Тихого Океана, а теперь въ гидро-
графичномъ департаментѣ разбирається пытанье
збѣльшения торговельной флоты на вѣходѣ и по-
ставленіе морскихъ лихтаренъ на Тихомъ Океанѣ.
Загальну увагу правительства звернула на себе
такожъ торговля нафтою. Россійска нафта зъ днія
на день набирає большого значенія и то вже не
только въ Европѣ, але навѣть на далекомъ вѣходѣ
Азії. Хини и Японія особливо заинтересувалися
симъ продуктомъ. Россійскій негоціантъ на
вѣходѣ Филиппеусъ получивъ передъ колькома
днями письма отъ обохъ сихъ державъ съ запы-
таньемъ, якимъ способомъ можна-бы завязати тор-
говлю съ Россіею, щобы доставляти въ Японію
и Хини россійску нафту. Японцѣ готовї навѣть
заходиги своими суднами въ Чорне море, щобы
зъ отсї забирати нафту россійску. — Въ пів-
ніочно захѣднѣмъ и полуднево-захѣднѣмъ краяхъ
проектується переведеніе загальнїй пропрѣкти всѣхъ
посѣлостей земскихъ а то по той причинѣ, що
властитель большихъ поселостей въ сихъ краяхъ,
щобы платити меншій податокъ, подавали далеко
менше число помѣркобъ, якъ ихъ мали на дѣль, такъ що посля книгъ податковыхъ показалося на
2 міліоны десятинъ землї менше, якъ доказували
топографичнї помѣры.

державною палатою рахунковою при-
знано самостойне и отъ правительства независиме
становище. Черезъ цѣлый административный рокъ
буде палата рахункова выконувати не лишь формальную рахункову але и мериторичну контролю
надъ администрациєю бюджету державного. Ова
буде мала право и обовязокъ контролювати, чи
администрація отповѣдає законамъ, чи призналий
властями отписава податкобъ и належитостей за-
конни, чи правительство точно держится кредит-
говъ призволеныхъ парламентомъ, и чи при ихъ
живанию поступає съ потребою ощадностею.
Кромѣ того має палата рахункова глядѣти на то,
щобы умовы, заключеній въ имени державы, отпо-
вѣдали существуючимъ законамъ и щобы не при-
навано другой сторонѣ такихъ условій, котрѣ
пходять интересамъ державы. Щобы мати мате-
ріялъ для своихъ доходжень, має палата рахунко-
ва право зиоситися безпосередно съ всѣми вла-
стями и переводити шконтра касъ и магазиновъ.
Палата рах. веде головну книгу державну
(Staatshauptbuch) и книгу бѣжучихъ рахунковъ
(Conto-Corrent-Buch), споруджує замкненіе центр.
рехунковъ и поровнue резултатъ съ прелимина-
ріемъ. Свои спостереженія о администрації пред-
ставляє палата рахункова въ меморіалѣ, котрый
предкладає радѣ державной. Друге пропамятне
письмо предкладаєшо року цѣсареви. При де-
ятѣ надъ симъ закономъ була лишь одна точка
спорна: именно чи президентъ палаты рахунко-
вой може бути усуненый зъ своеи посады чи пѣ.
а тымъ, щобы можва его було усунути высту-
али именно Чехи, но мимо того принялла палата
останову, котра гарантует президентови зовсїмъ
независиме становище.

Італія. Поголоска, будто бы папа мавъ
выѣхати зъ Риму, все ще удержуєся. Особливо
заграничніи газеты розносять ту вѣсть. Ирлянд-
скій кардиналъ М'Кабе мавъ навѣть оголосити
письмо конгрегаціи de propaganda fide надослане
ему зъ Риму, въ котрому назначуєся скорый вы-
ѣздъ папы и розказуєся заразомъ, щобы всяки
жертвы, записи, Петрѣвъ грбшъ и т. д. не по-
сылати вже до Риму, але до одного зъ вычисле-
нихъ въ сѣмъ письмѣ 23 мѣстъ въ рбжныхъ
сторонахъ свѣта и рбжныхъ краяхъ. Лишь въ
Нѣмеччинѣ и Россіи нема жадного назначеного
мѣста. Французскій знову журналъ „Gaulois“ каже,
що кн. Бисмаркъ выславъ до папы одного зъ
своихъ довѣреныхъ мужѣвъ и предложивъ папѣ
свою помочь обѣцюючи, що буде старатися, щобы
всѣ державы на случай выѣзду его зъ Риму от-
дали ему Єрусалимъ въ повну егѡ сувереннѣсть.
Ta сама газета доносить, що Австрія знову го-
това отступити папѣ одно мѣсто въ полудневомъ
Тироли. — Въ палатѣ пословъ въ Римѣ поста-
влено кольканайцать інтерпеляцій въ справѣ по-
литики заграничной. На інтерпеляцію въ справѣ
конгрегаціи de propaganda fide отповѣвъ Манчини,
що доси жадна ще держава не мѣщалася до сей
справы, а на случай якого вмѣшування прави-
тельство не стерпѣло бы сего и запротестувало бы
противъ такому вмѣшуванню. Що до отношенія
Італії до Австріи и Нѣмеччини заявилъ Ман-
чини, що они суть вправдѣ дуже дружні, одна-
кожъ того рода, що не могутъ зле отදлати и на
отношенія до другихъ державъ и нема жадної
обавы, щобы мирній отношенія до Франції ослабли.
Зближенъся Россії до Нѣмеччини, сказавъ Ман-
чини, можна лиши уважати полѣсю шахмато-

(Выставка орнитологична). Дня 4 и. с. цвѣ-
ня открывъ министеръ рѣльництва гр. Фалькен-
айнъ выставу орнитологичну въ Вѣдни. Въ рѣчи
иавгураційной заявивъ министеръ, что прави-
тельство готове попирати всяке предпріемство,
отре мае на цѣли науку. На выставѣ бувъ на-
слѣдникъ престола Рудольфъ съ архиц. Стефа-
нію, де ихъ принимавъ министеръ рѣльництва и
комитетъ выставы. Наслѣдникъ престола огля-
увъ цѣлу выставу и отнѣсъ зъ неи даже кори-
гне вражеянье.

(Расслѣдование членомъ изъ землемѣрія.)

чини, можна лишь уважати подѣю щасливою,
черезъ котру скокой, головна цѣль союза, тымъ
больше есть забезпеченый. Въ справѣ Судану,
сказавъ министеръ, что мусить до якогось часу
держатись въ резервѣ.

Туреччина. Снбръ Порты съ греческимъ
патріярхомъ вже законченый. Сучасно съ бера
томъ султана оголошено ще слѣдуючій условія
угоды: 1) Священики, що якимъ преступкомъ
нарушили законы, пôдлягаютъ турецкимъ су-
данъ; до вступнаго слѣдства будутъ они замкнѣ-
ни въ особыхъ домахъ, а на случай заоуду бу-

(Розвязанье празкои палаты торговельнои.)
ими дніями получило празке намѣстництво при-
звъ розвязати тамошну торговельну палату и
озписати нові выборы на подставѣ новои орди-
нації выборчои. Фактъ сей подносится въ прасѣ
собливо нѣмецкѣй до великого политичног зва-
еня, бо празка палата торговельна була въ Ав-
стрії одинока, де нѣмецка большость супротивля-
ясь систематично принятю правительственного
проекта що до реформы ординації выборчои. Зъ
чатку була она противна загаломъ всякой ре-
формѣ, познѣйше покинула вправлѣ становище

НОВИНКИ

— Конгруа не прійшла підъ обрады рады державной передъ святами, — а такъ на певно обѣцювали!.. П. министеръ финансівъ не мôгъ, жутъ, згодитися на таке подвысшенье, яке вносить комісія. Чекайте, панъ-отпѣ, будемо ба-

чити, що буде по феріяхъ святочныхъ... Кажуть,
що по святахъ возьмутъ проектъ підъ обрады.
Побачимо, якій реальний результаты принесе не-
давна депутація наша...

— Збіръ деканальнихъ отпоручниковъ для вдовицо-
сиротиньскаго фонда львовской архієпархії отбу-
деся дня 8 (20) мая с. р. у Львовѣ.
* * *

* * * Литературный вечерницъ. Центральный выдѣль
товарства. П-

товариства „Просвѣты“ поднявъ дуже хорошу и хосенну гадку уряджувати литературный вечерницъ въ приступивъ при помочи охочихъ членовъ товариства до переведеня еи въ дѣло. Дотеперь отбулися два отчты. Дня 17 (29) марта читавъ проф. Цеглиньскій уступъ зъ своеи комедіи „На добродѣйнѣ цѣли“, которы предметъ взятый зъ нашего товарищеского житя и дуже удачно вызыскуе дейкій смѣшнѣй его стороны. Типы выведеній въ комедіи се фигуры вѣрній, природній, длятого и взбудила комедія загальний интересъ у всѣхъ присутныхъ гостей, котрой нагородили прелегента оплесками. Дня 5 и. с. цвѣтня отбулся отчть дра Калитовскаго, который дуже интересно представивъ зображеніемъ змѣсть находячагося въ библіотецѣ Оссолиньскихъ рукописного русского зборника зъ половины минувшаго столѣтя. Зборникъ цѣкавый не лишь подъ взглядомъ лексикальнымъ, але и своимъ предметомъ, бо кидає свѣтло на тогочасну просвѣту руского священства, до котрого належали имовѣрно и авторы статей помѣщенныхъ въ зборнику. Въ проповѣди на Рождество Христове, отчитаной проф. Калитовскимъ, дуже оригинально представленій побочнѣй обставины, относячія до зего предмету. Проповѣдь отзначуясь популярностею выкладу и нагадує творы старо-русской апокрифической литературы, а рожнится отъ апокрифовъ XII и XIII вѣковъ хиба языкомъ, бо на глы пародной рѣчи подыбумось не лише съ словами церковными, але и съ полонизмами.

— Выдѣлъ товариства „Просвѣты“ отбувъ дня 7 с. и. засѣданье подъ проводомъ дра Омеляна Оголовского. На засѣданю тѣмъ 1) принято до вѣдомости, что друкъ книжочки п. з. „Открытие Америки“ вже уkońченый, и поручено канцеляріи, щобы еи заразъ по зброшурованю, отже передъ Великодними святами розбслано членамъ; 2) надосланій працѣ: „Праведный Товія“, „Згода будує, незгода руйнує“ и „Сѣмъ мудрцѣвъ“ передано до першої рецензії, а працю п. з. „Руска Читальня Ч. I.“ до другої рецензії; 3) рѣшено дати даромъ рускому товариству педагогичному всѣ книжочки, выданія товариствомъ, а 6 читальнямъ книжочки, которыхъ болѣше есть на складѣ; 4) рѣшено вписати товариство „Просвѣту“ въ члены „Ческое Матицѣ“; 5) рѣшено постаратись о лучшу справу молитвенниковъ; 6) принято 36 новыхъ членовъ.

— Дѣвоче воспиталище въ монастыри Василіянокъ въ Яворовѣ. Перечитавши въ нашихъ часописяхъ справозданье о испытѣ въ дѣвочої школѣ Чч. напишихъ Василіянокъ у Львовѣ, не можу промовчати и о другомъ нашомъ закладѣ для выховування дѣвчатъ, а именно о давнѣмъ монастыри Василіянокъ въ Яворовѣ. Основаный зъ невеличкою фундаціи русской мѣщанки Маргариты Грицкѣвной 1636 року, монастырь той вже отъ двохъ вѣківъ правлює успѣшно мѣжъ тутешнимъ околичнымъ падомъ, скрѣпляючи у него чувство релігійне и любовь до нашого обряду, а такожь объучаючи дѣвчата и выховуючи ихъ въ рускомъ дусѣ и въ привязанности до нашего обряду. Що въ такомъ кусѣ правлює и теперѣща настоятелька монастыря, Всеч. игуменя М. Описима, посвѣдчають всѣ, до поручали и поручають своихъ дѣтей єй правдиво материиньскому выхованю. И пишучій слова мавъ случайность о тѣмъ доочне перенатися, отвѣдуючи помѣщену въ тѣмъ монастыри свою племянницю. Я бачивъ тую нѣжну дитячу привязанность дѣвчатъ до своеї т. зв. старшої панны[“] и до другихъ инокинь, а при їмъ и довжне для старшихъ поважалье, — зъ оного заключаю, що веденье есть умѣренно строге, грѣте родительскою любовію и дружнымъ обхор-

грыте родительскую любовью и дружнымъ обхож-
женьемъ. Се видно дальше и зъ того, что для
оправленя провинившои въ чѣмъ небудь дѣвчины
осыть было одного только погляду настойтельки
и то не съ гнѣвомъ и обуренiemъ, якъ
и бувае при зле веденыхъ дѣтяхъ. Наука въ
школѣ учаѧася правилъ по воѣни, прописанія

иколь удѣляєся правильно у всѣхъ приписанныхъ предметахъ; до помочи при науцѣ дѣвчатъ суть де три до того способбній семинаристки, котрѣ со-ѣстно сповняютъ свои обовязки, такъ что тую школу смѣло можна назвати взорцевою. При мозъ отвѣдинахъ — а было се пôдъ часъ малыхъ акацій — данный бувъ музыкально декламаційный вечерокъ, котрый — о сколько выстарчаютъ скучи средства монастыря, удався даже добрѣ. Декламуvalи дѣвчата рожныхъ лѣтъ стишкы русскѣй, фольскїй и нѣмецкїй. Кожда отповѣдно до своихъ вѣтъ выголошувала стихи довший або коротший, — павѣть маленький дѣвчатка смѣливо выголошу-

али коротеньки стишки, що все робило дуже
трагедне впечатлѣніе. Гра на фортепіано у дѣв-
чать, що довше або коротше еї вчилися, була
гновѣдно до часу науки зовсѣмъ удачна. Такожь
арно спѣвали дѣвчата многій рускій пѣсні на т.
в. „самоволку“, бо въ Яворовѣ нема нѣкого, кто
бѣ-бы учити дѣвчатъ спѣвати зъ нотъ, а дер-
жатъ на срѣбрѣ конція чиндоли, золотій макетами

ати на свой коштъ учителя — фонды монастыря
и выстарчаютъ. При досыть умѣренной платѣ
конвикторокъ сгравы здоровій, и ними всѣ вдово-
еній. Всѣхъ конвикторокъ, о сколько я заува-
въ, есть около 30, а ученицъ дохрдящихъ зъ

авъ, есть около 30, а ученицъ доходящихъ зѣ
ѣста буде такожъ около 30, и то зъ лѣпшихъ
мѣовъ, хотяй есть и мѣска школа жельска, що
акожъ свѣдчить о сопѣстнѣомъ веденю ученицъ
ъ монастыри. Ту не завадитъ звернути увагу
ускои публики, щобы при всякихъ случайно-
гяхъ тянила и о тѣмъ закладѣ, такъ потрѣбнѣомъ
важнѣомъ для Революціи. — Нашии северога

Товариство „Русскихъ Дамъ“ устроюе дня 3 (15) мая с. р. въ великой сали „Народного Дому“ вѣчеръ съ аматорскимъ представленьемъ, а потому съ танцами. Комитетъ надѣялся, что Вн. Публика, знающа хосенну цѣль, на яку дохѣдъ въ такихъ вечеркѣвъ уживаєся, зволить чиленно збратиця.

— въ сель Хащовъ въ повѣтѣ турчаньскомъ за-
кладаеся читальня; статутъ подпісаний черезъ
о. Теодора Борыса, мѣсцевого пароха, Ивана Вась-
кова, Теодора Данивка и Іосифа Павлюха — ц.
к. намѣстництво вже погеердило, а открытье чи-
тальнї наступитъ по Воскресенію. Буде се пер-
ша читальня въ повѣтѣ „турецкому“, олавномъ
зъ торочныхъ выборовъ а особливо въ вѣчной
рады повѣтовон. Дай Боже, щобъ и другой гро-
мады пошли въ слѣдъ за громадою Хащовъ, бо
о сколько намъ вѣдомо, не только въ повѣтѣ тур-
чаньскомъ, але и въ другихъ повѣтахъ подъ Бе-
скидомъ, якъ въ лѣскому, сянбцкому, и пр. до-
си нема анѣ однои громады съ читальнею.

— О. Ник. Огоновскій зъ Черновець надославъ намъ спростованье поданого въ доносѣ зъ Черновець (въ ч. 26) факту, будто бы за часъ душнастырства бл. п. о. Юліана Сембратовича въ Черновцахъ перейшло до 2000 гр. кат. душъ на гр. вост. обрядъ. Вѣсть ся вже зъ самого початку выдалась намъ неимовѣрною и мы при повышѣй цифрѣ поставили знакъ запытанія. О. Н. Огоновскій потверджує теперъ нашъ сомнѣвъ и на основѣ книгъ приходскихъ показує, что за часъ урядованія пок. Ю. Сембратовича отъ червня 1882 до лютого 1884 перейшло всего лишь 14 душъ на гр. вост. обрядъ, и то въ большої части за для мѣщаныхъ супружествъ. За для непорозумѣнь въ дѣлѣ братства св. Тадея перешовъ на православіе тѣлько одинъ мѣщанинъ, ч. Ник. Салабанъ.

— Зъ Долины пишутъ намъ: Наше мѣсто було
минувшого тыждня свѣдкомъ вельми трагичнаго
случаю. Учитель зъ Новошина, Барнась, уkoń-
чившій доперва торокъ учительску семинарію у
Львовѣ и недавно оживившійся въ поважаной ро-
динѣ въ Болеховѣ, прїхавъ до Долины отобрati
на 1-шого пенсію. Кромѣ того учитель зъ Вел-
дѣжа п. Цурковскій просивъ его взять пенсію и
для себе. Барнась доставши зъ касы уряду по-
даткового около 70 зр. знайшовся въ товариствѣ
писаря отъ пропинаціи и палетника, котрый при-
бравши ще четвертого кумпана якогось фирмера,
потягнули до шулерской норы и тамъ бѣдного
учителя обограли до шелюга. Въ Барнасю, коли
выйшовъ „частый“ зъ норы, разпочалась страшна
душевна борба. „Що ты зробивъ, нещастный?“ —
ковтавъ якійсь голосъ до его совѣсти, — „съ
кимъ ты въ товариство войшовъ? якъ ты показа-
жешься на очи подрузъ безъ грошей, а що стра-
шнѣйше, яка буде твоя стрѣча съ товарищемъ,
котрый нетерпеливо жде выглядяе тебе, чи шви-
денько явишся съ его пенсіею, тяжко запрацёва-
ною?“ Отгакій думки мучили совѣсть Барнася.
Его взяла чорна розпукка и въ ночи зъ середы
на четверъ погнала на дворецъ желѣзницѣ. Чуе,
зъ-далека отзываєсь свистъ локомотивы... Спѣшить
трохи повысше дворца, коло магазину кладе шію
на шину... За хвильку — трупъ. Колесо оторвало
голову. А тымъ часомъ бѣдна жѣнка жде его
дома, сонъ еи не береся, журится, що стaloся съ
еи чоловѣкомъ? Прочувае еи серце якесь лихо.
Рано спѣшить до Долины. Иде улицею молода
молодиця помѣжъ незнакомыми людьми... Коло
староства бачить — четыри люде несутъ напро-
тивъ неи на маражъ якогось трупа, прикрытого...
Серце еи инстинкто угадало, що се несутъ еи
любого чоловѣка... (Она зойкнула тяжко и зомлѣ-
вши упала. Для свѣдківъ тои сцены буда се
хвиля роздираюча серце. При погибломъ знайшли
ласть, въ котрому дуже щиро и ревно прощає
жену... Похоронъ самоубійцѣ отбувся въ недѣлю.
Цѣле мѣсто тымъ трагичнымъ слuchаемъ дуже
зворушене. Бѣдный учитель упавъ жертвою шу-
леровъ...

— Ликвидаторовъ б. рустикального банку затвердило
вже ц. к. правительство и д. 6 л. цвѣтня обняли
опи урядованье.

— Школа реальная въ Ярославлю мае бути перемѣ-
нена въ вицехъ гимназію. Малютарство же въто

нена въ высшу гимназію. Министерство дало вже
мѣсту позволенъе. Переѣзда буде отбуватись по-
степенно.

— Театральна трупа п. Омеляна Бачиньского пробує тепер въ Яслѣ.

— Окружный судъ въ Бережанахъ. Урядова „Wieneg Ztg.“ оповѣстила вже декретъ министерскій о заложеню окружнаго суду въ Бережанахъ. До округа бережаньскаго будуть вылученій зъ округа золочѣвскаго: Бережаны, Бурштынъ, Ходоровъ, Козова, Погайцъ, Перемышляны, Рогатынъ и Вишнѣвчикъ. Судъ бережаньскій буде такожъ торговельнымъ. Для Бережанъ буде установленый судъ мѣско-делегованный, а повѣтовый буде зне-

— Дръ Дзеровичъ, Галичанинъ, адъюнктъ судовий у Вѣдни, завѣдомивъ вѣденській магистратъ, що переходячи зъ греч.-кат. обряду на православіе, переходить зъ підъ парохії ов. Варвары до гр.-вост. парохії на „Fleischmarkt“ (Вѣсть сю подаємо посля телеграми зъ Вѣдня до „Gaz. Krajewskie“).

— Судія повѣтовый въ Рожнѣтовѣ п. Тустановскій засуспендованый въ своїмъ урядованю. „Kurjeg Lwowski“ подавъ бувъ оногды поясненіе тои суспензії, та ц. к. прокураторія державна лотычну

— Великое невдоволеніе выкликавъ въ цѣлой су-
спольности галицко-польской фактъ, что ц. к. на-
мѣстництво по наказу „свыше“ поручило ц. к.
старостствамъ, въ которыхъ районѣ находятся шко-
лы рѣльничій въ Дублянахъ и Черниховѣ, щобъ
сконфисковали, не употребивъ обожж. тихъ школъ.

прибувшій з Царства Польського, мають легальні паспорти. Можна додаватись, що дотичні ц. к. староства будуть видаюти за границю тихъ учениківъ, котрі не мають легальнихъ пашпортовъ. Симъ фактомъ Поляки дуже розчарувались въ своїхъ "великомъ впливѣ" у Вѣдні...

— Въ Рогатинѣ умеръ тамошній ц. к. старарь, Князловуцкій.

— Именованія: Ант. Малицкій именованій дѣятельнимъ учителемъ етатової школы въ Петровії. — Станиславъ Жураковскій именованій дѣятельнимъ учителемъ етат. 4 класовъ муж. школы въ Надвібрїї. — Експедиторомъ поштовымъ въ Калагарбії именованій Денисъ Каравачевскій. — Поцмайстеръ зъ Лютовицкъ, Едмундъ Славникъ перенесений до Жолинѣ.

— Безъимінний стареній монахъ умеръ сими днями въ монастыри на горѣ Атось. До монастыря вступивъ въ 20-тому році життя підъ іменемъ "а" (альфа) і такъ званія ажъ до смерті. Нѣкому не скажавъ, зъ-ѣтки прибувъ, нѣколи не загадавъ о родинѣ и нѣколи черезъ 57 лѣтъ свого монашеского життя не дѣставъ нѣкого листа. Окрімъ греческого языка зінавъ ще языки: російскій, болгарскій, сербскій і італійскій.

— Адробій вѣсти. Цѣарь дарує громадѣ Немачь, пос. бродского, 100 зр. на доконченіе школы. — Сими днями умеръ у Львовѣ совѣтникъ намѣстництва Сильверій Thullie въ 60 р. житя. — Позавчера отріасла отрихнію у Львовѣ 20-літня Е. Б., жена асистента телеграфичного, по 8-мѣсячномъ житю супружескимъ, за-для незвѣстної причини. — Въ Берлінѣ начислено до 20.000 кельнеровъ. — Въ Букарештѣ спалилася сими днами академія. — Похоронъ пос. Куранды об-бувся позавчера дуже пышно; въ походѣ похороннѣмъ взяли участь мин. Піно, кн. Чарторыйскій, Шмерлингъ, бурмістръ Вѣдні, послы, учени і т. д.; на кладовищі (жидовскому) промовлять дръ Гербстѣ. — Въ Тріестѣ вибухла позавчера при каарії підкінеа педара, не причинивши нѣкому нещастя. — Видѣть краевый вы славъ телеграфично сочувство мин. Дунаевскому при случаю смерти его сына. — Въ Берлінѣ умеръ славный нѣмецкій маляръ Густавъ Рихтерт; найславнѣшій его колосальний образъ "Будова піраміди египетскихъ". — Дръ Смолька прибувъ вже до Львова і обявивъ свое урядованіе въ видѣ красовія. — О. Николай Устяновичъ зъ Сучавы приславъ на руки редакції "Русской Рады" въ Коломыї колькасотъ садженій винограду, щоби безплатно роздѣлити мѣжъ очохъ селянъ. — Маршалокъ дръ Зыблакевичъ поїхавъ вже до Неаполя для поратованія здоровїя. — У Львовѣ въ театрѣ Скарбка дae теперъ представлена балетъ польскій зъ Петербурга підъ дирекцією п. Луковича.

Вѣсти Авпархіальни.

Зъ АЕпархії Львовской.

Канон. институцію получили оо. 1) Іванъ Боднаръ на пар. Подістряніи, дек. ходорівського; 2) Ів. Гургула на пар. Ганбецѣ; 3) Юл. Туркевичъ на пар. Поніку веліку, дек. бродского.

Душпастирські посади получили оо. 1) Юл. Дорожинський завѣдательство Гряды, дек. львівско-городського; 2) Павло Чмода завѣдательство Пльсніанія.

Презенту получили оо. 1) Симеонъ Заяць на Ходорівѣ; 2) Александ. Танчиковскій на пар. Дунаївѣ; 3) Ів. Диміушевскій на капел. Кіїданівѣ; 4) Іларій Свічанський на Стрѣлковѣ; 5) Онуфр. Семіонт на Дебеславцѣ.

Митроп. консисторія вставила до президії намѣстництва дотичні запрещеніяхъ оо. 1) Александ. Юріка на Волю велику; 2) Івана Могильницкого на Сороки; 3) Ів. Михалевича на Бѣлобожницю; 4) Петра Савчинського на Фрагу; 5) Теодора Мацільніского на Войниловѣ.

Заїзданий до канон. институції оо. 1) Мих. Винницкій на Маркову; 2) Сим. Павлюкъ на Течкучу.

Президія ц. к. намѣстництва годиться на інституцію для оо. 1) Север. Левицкого на Годоренку; 2) Ів. Малиновскаго на Жуковѣ,

Введеній въ душпастирські посади оо. 1) Денисъ Елісеевичъ яко сотрудникъ въ Чабаровцѣ; 2) Ник. Темницкій яко ехъ експрѣндо управитель пар. Увили; 3) Гавр. Ступницкій яко парохъ Отынії; 4) Емілій Андроховичъ яко парохъ въ Битківѣ (по увільненню зъ завѣдательства о. Дениса Баліцкого); 5) Іоахимъ Федюкъ яко парохъ Угерска, (по увільненню бѣт сотрудництва въ Миколаївѣ); 6) Теодоръ Трач яко парохъ карного заведенія въ Станиславовѣ; 7) Іосифъ Курмановичъ яко парохъ въ Новосілкахъ (по увільненню о. Юл. Тардієвича); 8) Мих. Величко яко завѣдатель Кіїгиничъ.

Зъ Епархії Перемиської.

Личний додатокъ по 100 зр. на дальший три роки підчишили оо. 1) Кароль Должицкій, парохъ въ Зѣболкахъ, дек. куликівського; 2) Ант. Чернекій капелланъ въ Ломнії, дек. добромильського.

Завѣдательство капелланъ Рыхвальдъ, дек. бѣцкого, підчишивъ о. Емілій Юрчакевичъ, завѣдатель парохії Радоції.

Введеній въ душпастирство оо. Ант. Дыгда-левичъ яко сотрудникъ до Кальниковія, дек. ярославського; 2) Ів. Констанкевичъ, бувшій завѣдатель пар. въ Ярославлі, яко сотрудникъ тої-же парохії.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Однока руска літературно-наукова часопись "Зоря" іого року въ вийшовшихъ досі числахъ представляє дуже гарно і будуть великий інтересъ. Видавець єв., ц. Ом. Партицкій, докладає всіхъ старань і коштівъ, щоби вдоволити до-магана публіки і поставити "Зорю" на висотѣ її задачі. Новий роцникъ "Зоря" принесе вже цілій рядъ дробныхъ новелъ і очерківъ, а имено "Вильгельмъ Тель" (переведений вже на чеську мову), "Schön Schreiben" і "Хлопска комісія", вѣтія піра Ів. Франка, дальше "Сновида" Д. Лепкого і "Хиньока казка" Корженка, а тепер розпочалось печатаніе дуже цѣкавої новелъ українського писателя Коніцкого "Порвані струни". Дальше звертають на себе увагу въ тімъ, якъ і въ попередній роцнику поезія, мѣжъ которими особливо визначуються первоцвѣты молодихъ а непослѣдній талантъ проявляючихъ поетокъ Юлія Ш. і Клементія П., котрими пімы зъ цѣлого серця бажають якъ найкрасшого розцвіту. Зъ праць науковихъ значнѣйши: "Польське повстання въ 1846 році въ Галичинѣ", непрологъ Корнія Заклинського, рефератъ про ру-кого першого печатника Ів. Федорова, розвѣдка о році Рождества Христового і етнографичній, дуже живо писаний, очерки Д. Лепкого. Въ виходячої додатковій "Бібліотецѣ Зоря" напечатана повѣсть "Boa Constrictor", котра тепер переводиться на польський языкъ і подорожній замѣтка "Зъ ріжихъ краївъ і народовъ". За сими слідуютъ вибрани твори Шевченка, комедія "На добродійній цѣлі" і "Про малы" за Бремомъ. Вже зъ перечисленого ту змѣсту кождый може переконатися, що "Зоря" понимає свою задачу широко, сповненія єї совѣтно, і яко одинока наша літературно-наукова часопись заслугує на якъ надальшо розширеніе.

— Близнака громова підъ час бурї виборової изъ вершинъ старого Бескида переославъ Ісидоръ Р. Пашинський. выборець изъ Задѣльска". Підъ та-кимъ заголовкомъ вийшла въ друкарні М. Бѣл-уса въ Коломыї брошурка обіміюча 23 стороны і коштує 10 кр. Авторъ въ колькохъ гладкихъ поезійкахъ, писанихъ въ літні 1882 р., картас та-кихъ виборцівъ, що за "дригай", "цигара" і т. п. продають свої голози при виборахъ і заохочу вісіхъ стояти при виборахъ за своїми людьми: "Лишь Русина выбираймо за руску громаду, — бо лиши Русинъ за Русиномъ щиримъ сердечъ стане..."

— Знаменитий англійскій ученій Едвардъ Тайлоръ, авторъ дуже цѣннихъ праць "Первоботна історія людствості" і "Початки цивілізації" видавъ мінущого року нову, не менше важну книгу п. н. "Введеніе до вивчення антропології і цивілізації", котра вийшла такожъ въ пі-мѣцкому перекладѣ і коштує 6 зр.

— Выстава колькохъ образовъ Яна Матейка. Въ "Народному Домѣ" виставленій теперъ два большій образы Я. Матейка "Проповѣдь Скарги" і "Вернигора". Першій образъ єсть найраннѣшимъ большимъ творомъ Матейка, а другій найновнѣшимъ. Крѣмъ тихъ двохъ великихъ творовъ виставлено ще колька поменшахъ образовъ того-жъ артиста. Выставка віврена що дні відъ 10 год. рано до 4 по полудні. Вступъ лиши 30 кр.

— Выставу птахівъ откриявъ оногди у Вѣдні міністеръ рольництва въ заступництвѣ арх. Рудольфа, котрій лично открылъ межинародный конгресъ -орнітологовъ і самъ буде брати участь въ єго роботахъ. Выставка дуже богата і пышно устроєна. Гр. Володимиръ Дѣдушицкій приславъ свої зборники 35 родівъ орловъ, які убито въ Галичинѣ.

Подяка

Дякуємо всѣмъ Ви. Отцамъ: о. дек. М. Дромірецькому, котрій залививъ для насъ въ часъ тяжкого горя столько приклонності, о. С. Новосадову за пісену отраду въ часъ хоробри нашого батька, оо. І. Олесницькому, М. Соневицькому, В. Целевичу, Іл. Лукашевичу, А. Туркевичу, сотрудниками Т. Соневицькому і лат. оо. Туркевичу і сотр. Мурзѣ, дальше Ви. пп. гр. Молодецькому, коляторові, і Жичому, неменше і вісімъ прочимъ Ви. Панамъ і Панять, що помимо дуже неспріяючої погоды прибули такт численно на послѣднє прощање нашого найдорожшого батька, якъ рівноож і Вамъ ЧЧ. Громадяне, що такъ горячо занималися нашою неотрадною долею та разомъ съ нами боліли надъ отратою нашого батька, а свого духовного панъ-отца та тымъ найбільше осоложували горїкі хвили першихъ днівъ нашого сиротства, та Вамъ ЧЧ. співаки за Вашу трогаючій, співъ складаюши ширітшу по-дику. Най Весенішій всѣхъ Васти нагородить щедрою рукою, а бѣт наслі сиротъ прійдеть въ заплату вѣчну відчінѣсть. Тобѣ піс. о. М. Куриловичъ, що недавно ще голосивъ єї свому дру-гови і товаришеви прощальне слово, а тепер вже і самъ спочиваєши підъ сирою землею, пай Богъ удълить царство небесне, а земля на Твоїй могилѣ нехай буде перомъ!

Монастирська для 5 цвѣтія 1884 р.

Доміція Сліменовича, вдова; Анна Коли-нека, Іларіонъ, Володимиръ і Олена Сліменовичи, дѣти.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (26-?) поручас

Спеціальности і универсальний сред-ства французькі і інші, які черезъ іншо такъ і черезъ інші фирмъ оповѣщувані.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНИЕ

для Галичини і Буковини,

зарегистроване общество съ неограниченю порукою.

есконтует власній вилосовани листы, купоны, такожъ всякий купоны державныхъ ефектовъ і заставныхъ листовъ, удѣляє пожички за ги-потекарнимъ обезпеченіемъ.

Есконтует вексль, принимає грошевій вкладки:

а) на книжки щадничій по 6%; б) на текучій рахунокъ (currente) за 30-, 14- і 3-дневнимъ виловѣдженіемъ по 6%, 5% і 4%.

Заставничій отдѣль

того жъ Заведеня удѣляє пожички на заставы, а именно: цѣнній ефекты, рогоцвѣти, вироби фабричній і ремесличній і всякий предметы, маючі цѣннѣсть. Бюро Заведеня въ власному домѣ при улицѣ Орменьской н-ръ 1054 (1-2)

Курсъ збора

зъ дня 6 л. цвѣтня 1884.

Цѣна за 100 кильограмовъ.

	зр	кр.	зр	кр.
Пшениця червона	9	10	7	50
Жито	7	25	6	60
Овесъ	6	70	6	90
Гречка	6	50	6	75
Кокорудза стара	6	25	—	—
Просо	—	—	—	—
Горохъ до варки	7	75	10	—
нас.	5	50	7	50
Сочевиця	—	—	—	—
Фасола	8	—	15	—
Бобъ	—	—	—	—
Выка	5	25	6	50
Коношина (передна)	35	—	55	—
Аніжъ	—	—	—	—
плоский	42	—	48	—
Кминъ	22	—	27	—
Рѣпакъ зимовий	14	—	14	50
лѣтній	12	75	14</	